

KUNSZENTMÁRTON ÉS VIDÉKE

HELYI ÉS A TISZAZG ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ HETIKÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉS ÁRAK: Egy évre . . . . . 4 forint. Félévre . . . . . 2 forint. Negyed évre . . . . . 1 forint.	Szerkesztőség: főtit. Némely-tovaiterek házában. Kiadóhivatal: főtit. Szaiárdi László házában.	HIRDETÉSEKRE NEVEZ: a lap egy oldala 15 helyre van beosztva. Egy hely 40 kr. — Bájegejdi külön 30 kr.	NYILTTERES minden egyes sor költése 30 kr Késiratok vissza nem adtak.
---	--	---	--

Megjelen minden vasárnap.

Felőlő szerkesztő:
BALGA LAJOS.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Éz is járvány.

Akinek alkama van figyelemmel kísérni (hétenként leginkább kedden, az egyik, vagy másik vendéglőbe betérő kocsiakat, nem egyszer fog látni egyikben, vagy másikban egy vidékről érkezett rófos kereskedőt egész kocsi árulval betérni, s miután magukat már egy kissé kikéfték — hozzálatnak a piac téren, a sátor építéséhez.

Es kik ezek? ha szabad kérdeznünk?

Tőlünk jól távolra eső szomszédvárosok kereskedői, kik ellátogatnak hozzánk állott áruikkal, hogy a közönséget jégre vigyék, s az itteni rófos kereskedőket megkérősitik.

A mely kereskedő arra van szorulva, hogy így adjon túl pórtokáján, az nagyon szomorú véleményt kelt áruikkal és a gyártmány minőségére iránt; s ha mégis sikerül nekik itt balekokat fogni, ezek ugyan a leggyakrabban, félre huozott szájjal isszák meg bizalmuknak s könnyen hívőségüknek levét.

Es ezen kereskedők megjelenése már-már valóságos járványú fajult — miben elő-mozdítja őket városunk lakóinak könnyelműsége.

Pedig hát okulhatnának a saját kárukon. Hányszor történt meg már, hogy behagy-ták fanni magukat az ily utazók által.

Kapva az olcsó áron, azt hiszik, hogy jó árukat is nyernek; s mi az eredmény, hogy oly árúrt dobták ki a pénzüket, amelyről örökre elment a kedvük; szóval bebizonyított tény, hogy olcsó husnak hig a leve.

Más oldalról is vizsgálva a dolgot: szemtanúi voltunk nem egyszer — hogy az ilyen kereskedők egy alkalommal 300—500 ftos bevételt csinálnak, és azzal szépen tovább élnek.

Hogy ekként egy évben mennyi összeg vitetik ki városunkból igazoljuk számokkal.

Vegyünk minimal bevételt 300 ftos számunk átlag, 40 hetivásárt évenként — kitűnik, hogy 12000 ft kerül ki városunkból — ami nem csekély összeg.

Kérdés az, hogy az általuk bevezetett 12000 forintból mennyi pénzt hagyunk itt? mondhatjuk, hogy nem tessz ki 200 forintot? ugyiszint az — hogy azon 12000 forint meg-felold árukat adnak e a közönségnek?

Hát az esetre, ha rendes és pontosan ki-szolgáló rófos kereskedők hiányában volnánk — talán még kénytelenségből tűrhető volna az állapot — de midőn látjuk, hogy más vá-rozás hasonló esetekben a házálásra szabályren-

deleteket alkot — azok betartására szigoruan felügyel — önkénytelenül is sovárognunk kell egy ily nemű szabályrendelet alkotása után, ami úgy kereskedőink — mint a közönség érdeke.

Mi ily tudjuk — hogy egy időben ezen kereskedők ki lettek tiltva városunkból s hogy ily alapja beláthatja mindenki — s hogy mi alapon lett nekik ismételen megengedve — az titok . . . !

Távol van tőlünk, hogy mi ezzel reklámot csináljunk — de a közönség érdeke is ez.

Kereskedőinknek mindenesetre érdekükben áll — hogy ezen járványszerű, manipuláció-nak megakadályozása iránt a kellő lépéseket megtegyék — s hiszik, az illetékes hatóság nem fog elzárkózni egy szabályrendelet alkotása elől. ○

Takarékpéztáraink reformja.

Ismertesek a minden oldalról han-goztatott óhajunknak megfelelően, a budapesti takarékelmi- és iparkamara nemrég egyik tárgya kezdeményezésére a takarékpénztári reform kérdését szintén megvitatás tárgyává tette, illetve egy albizottságot küldött ki, mely szakemberek meghallgatása után a kérdést előkészít és javaslatát előterjeszti. Ez albizottság el is járt feladatában és e napokban egy rövidke közleményből értesülhet-tünk a közönség, hogy a meghallgatott szak-feriák a reform ellen, vagyis jobban mondvá a jelenlegi állapot meghagyása mellett nyilatkoztak. Nem tudjuk ugyan, hogy az albizottság minő javaslattal fog a plenum elé járulni, mely hiszik azonban, hogy még hosszú, nagy hon szussu idő fog letűnni, míg a reform-mozgalom a kívánt gyakorlati tényekben nyerd nyilvánulást.

A budapesti kereskedelmi- és iparkamara albizottságában történtek mindenesetre igazol-ják azon nézetet, melyet a takarékpénztári reformra nézve pár hét előtt a lapok hasábjain kifejtettük. A reformot, ismételtjük, sok tekintetben szükségeseink tartjuk, — de másrészt nem keressük azt bizonyos szervezetek meg-bolygatásában és új üzleti elvek érvényesíté-sében. Takarékpéztáraink jelen szervezetükben annyira beleélték magukat gazdasági életünk rendszerébe, az általuk követett üzleti elvek annyira következményeit alkotják jogalmi- és hiteligényeinknek, hogy azokon változtatni nagyon lenne egy már szinte meg-csontosodott gazdasági processus felbontásá-val és teljes irányváltoztatásával. A gyakorlati szükség, az első rendű tényező az üzleti világban, nem is mutatja égető szükségeseink ezt a reformot, melyet oly gyakran hallunk hangoztatni. Ehhezük, hogy számos takarékpénztárunk van, mely a maga üzleti manu-

lációjával nemcsak a takarékpénztári intézmény-hez fűződő elmélet szempontjából esik jogos kifogás alá, hanem a mi rosszabb, gyakorlati irányban is káros és célteljesített működést fejt ki, mely nem használ a közönség, de nem használ maguknak a részvényeseknek sem. E példák azonban kivételek és létezésükről és sorsukról előbb-utóbb a nagy világ a lapok törvényszerűi rovatából értesül. A nagyobb rész ellenben a helyes uton van és ökszerűen gazdálkodik. Ez még nem jelent annyit, hogy reformnak egyáltalában nincs helye s hogy javítás e téren nem volna semmi tennivaló. Csakhogy e teendők nem irhatók körül bizonyos általános jelszavak által és az annyi különféle helyi és egyéni viszonyoktól függő intézkedések mindegyikére sem nyerhet alkalmaszást minden igazság, mely könnyen elvonható válhatik.

Nem ok nélkül utaltunk arra, hogy e nagyfontosságú kérdésben az úgy tárgyi biztosítékainál nem kevésbé esnek latba az alanyi mo-zzanatok; sőt hogy az utóbbiak azok, melyek helyes vagy helytelen érvényesülése képezi az előbbieik sikerének kulcsát. Minél avatosabb és tisztább ezekre van bízva az intéz vezetése, annál biztosabban halad az ama cél felé, melyet megállított az elmélet, mint elterelő eszmény s pedig a nélkül, hogy a gyakorlat igényei szenvednének csorbát. Ezen vezetésnek főadatára megérezni hol, mikor és mily irányban mutatkozik a reformnak szüksége s ezt megvalósítani a maga jószántából, nem várva be a kénszert. A hivatásoktól ily módon áthatott tényezők következtében és a maguk általánosan belő kifejtett működésére lassankint átalánossá teszi a reformot, mely azonban e módszer mellett annál idősebb, mert általánossága nem mutatkozik sorosan abban, hogy ugyanazon előbbieik érvényesülnek szerzetés, hanem inkább abban, hogy a fenforgó konkrét viszonyokhoz képest, különféle alakban bár, de jétékony ha-tásukban azonos eszmék öltönek testet mindenütt.

A szakértelem és tapasztalat dolga megállapítani az illeto intézetre nézve, mily arányba tartaló a betétek tömegéhez az alapítók és a hozaléktöke, mily módon szabályozandók az előbbieik kamatviszonyai, mely elvek érvényesítendők a gyümölcsözözetés kérdésénél, mely mértékben gyakorlándók az egyes üzletor-mak, melyek óvándok meg a jóvedelmesség és biztonság föltelei, szóval előidönteni, helyesen körülhatrolni, biztosítani mindazt, a mi egy takarékpénztári üzlettel általában összefügg. Mindez oly természeti kérdést képez önmaga-gában véve, melyre néze közérvényességű rendszabályokat, úgy hogy ezek minden körülmények között bevaljanak, kigondolni nem lehet. Ép azért találjuk természetesnek, a budapesti kereskedelmi és iparkamara albizottsága a megjelenő szakértelem részéről nem hallhatott oly tanácsokat, melyek panacea gyándant szolgálhattak volna. Mindenesetre sajnáljuk,

hogy ez albizottsági tárgyalásoknak csupán eredménye jutott néhány száraz sorban nyilvánosságra, s nem egyszerűen a tárgyalás egész menete és a szakvélemény részletezése. Az ilyen érdekekben nyilvános lenne ugyanis, hogy a legilletékesebb oldalról járja a közönség a takarékpénztárak jelen rendszerre fölött az ítéletet, különösen pedig azokat dolgokat, melyek számba vettek azokat határozat hozatalánál, hogy t. i. a reform műve ez idő szerint előadtassék. P. U.

Mit követel korunk a mezőgazdától?

A mezőgazdától — miként a legutóbbi időkben meggyőződhetünk, veszeljes válságban van; — emellett — a követelményekkel szemben — még veszélyesebbnek néz elébe. E baj főoka abban fekszik, hogy több ok összehatása folytán több mezőgazdasági termelési árai, nem állanak kellő arányban a termelési költségekkel. Vannak mezőgazdasági termények, melyek a termelőnek éppen annyiba, vagy még talán többbe is kerülnek, mint a mennyit eladhatók.

Ez főleg a mezőgazdaság főterményéről, a gabonáról áll.

A gabonatermesztés századok óta a mezőgazda főjöveldémi forrása volt és azért legnagyobb mértékben is üezett; ától lehet tartani, hogy e forrás lassankint kiapad, vagy legalább bőségesben tetemesen csökken. Ennek oka nem egyéb, mint az olcsóbban termelő országoktól közlekedési eszközök gyors megváltozása folytán beállott verseny. Azon mezőgazda, ki izzelre túljelent meg ma is kiérőlogosan a gabonatermesztésbe akarná helyezni, alig ha megdélhatna huzamos időre és szükségképp vagyoni hanyatlásnak indulna.

A mondottak folyományai tehát a következők:

Általában: Meg kell változtatni az eddigi gazdálkodási módot.

Különösen:

Első követelmény: A gabonatermesztés külterjeségére nézve korlátot, természetesen emelni kell, más szavakkal: ezentalán kisebb területen több és értékesebb gabonát és pedig olcsóbban kell termeszteni, mint eddig, hogy belőle több jövedelmet lehessen húzni, s a földjára eddigi emelkedjék.

Hogy pedig ez lehetséges, azt egy egész ország példája mutatja, mely sok más tekintetben is mintaképül szolgálhat nekünk. Angliában, míg a külföldi gabonára vetett védvámok fenállottak, a gabona termelést szintén fok fenállottak, a gabona termelést szintén a legnagyobb terjedelműre voltán a gabonatermesztés megváltoztatása folytán a gabonatermesztés megváltoztatása folytán, az angol mezőgazdák, kik, mint tudjuk, jól értik a szármítást s gyakorlati emberek, a gabonatermesztést természetesen korlátozták, s be van bizonyítva, hogy jelenleg Angliában a mezőgazdaságilag művelt terület $\frac{2}{3}$ -án több és jobb gabona terem, mint előbb annak $\frac{3}{4}$ -én, s oly termékek állítanak elő, melyeket másutt a közönséges gazdálkodási mód mellett egyenesen hihetetlennek tartanak.

Második követelmény: Az előbb oly aránytalanul kiterjesztett gabonatermesztés helyére fokozott kiterjesztésnek kell lépni. — A baromtyerjesztést nagyobbitani s különösen javítani kell.

Harmadik követelmény: A kereskedelmi növények nagyobb termesztése, vagy legalább nagyobb figyelembevétel, ott a hol lehetséges.

Negyedik követelmény: Szükséges ezenel nagyobb mértékben egyesíteni a mezőgazdasággal valamely iparágat is, mint eddig történt.

Sok férne még ez Ugyhoz — de arról majd más alkalommal.

Egy tapasztalt gazda.

Személyportó a vasutaknál.

A helyi reform, melyről annak idején is is említett tettünk lapunkban, f. évi augusztus hó 1-én a magyar királyi államvasutak összes vonalainál elebebb fog lépni. Ezen reform lényegébe tudvalevőleg az, hogy a vasutakon egységes menetrendet hozzanak be az utasokra nézve, úgy, amint a postánál ellogadták világszerte a lelvportó rendszerét.

A vonalirányok tizenegyre zónára fognak felosztani, s így tizenegyre fellejtésbe is alkalmazásban. A legáltalossabb útjetele a krra tervezik; de a legmagasabb sem fogja túlhaladni az I. osztályon a 8 ftot. — A helyi forgalom és a nagy távolságok díjtetele jóval, sőt ez utóbbiak négy-ötzörtevalcsább lesznek az eddigiekkel; a közepértávolságra nézve azonban (150 kilométerről 250 kilométerig) nagyon jelentékeny lesz a változás az érvényben levő menetrendi jegyek árához képest. A szabálygyűjtemény nem fognak megszünni; az állam tisztviselők és családjaik részére fenálló kedvezmény, melyről annak idején is is említett tettünk lapunkban, f. évi augusztus hó 1-én a magyar királyi államvasutak összes vonalainál elebebb fog lépni. Ezen reform lényegébe tudvalevőleg az, hogy a vasutakon egységes menetrendet hozzanak be az utasokra nézve, úgy, amint a postánál ellogadták világszerte a lelvportó rendszerét.

rette, mert nemcsak pontos és gyors volt, de rendezelmű is. Itt történt, hogy a fentebb emlíndott felső és középső osztályban lefekték a Fortuna istenszenny repült.

— De his eddig még nem volt oka Fortunára panaszkodni — vélekedik kezdőd, nemde?

— D-hogy nem volt, dehogyan nem volt! Volt bizonyos okok miatt.

— A bankár hátsóll állóellen balról ugyenne Eeres megkényez, egy tőkepénzes milliót, kinok egy igen bájos Mici névű, szőke főrtű egyetlen lényava volt.

— Andria a főkönyvről sokszor az állóellen balra tekintett, Mici pedig gyakran elmerengett a bankár — csillagó táblájú főkönyvén. Astán mikor Andria már eleget nézte a túlsó ház ablakárnyát, s Miciok szemmel közelebb legelgette a főkönyv részeit ki vesztéltélén, a két állóellen ház csak egy dagadt a főhátsóll, mely általuk két sereztől szaviból kirepített.

— Egyszerre csak hirt futamodott, hogy Eeres ur bájos lényavt egy tábornoknak akarja adni.

— Ez igen keserű volt Andria barátunkra, ki látta, hogy Miciok a másik ház ablakánál állva, szemmel tőrli.

— As nap este volt, hogy oly keserű kifakadással fektült ágyába . . . . . as nap éjjelen volt, hogy Andria dühöngő megjelent előtte; s végre azon éjjel támadt egységes egy gondolat, mely neki több nyugt nem hagyott.

— Másnap ünnepi díszbe öltözött, új glócs kesztült bucsót, s egyenesen átment Eeres urhoz, kit rödről jában látta.

— Eeres ur! — mondá neki nyíltanlag, én B Andra vagyok, könyvvel s. . . . . bankárnak. Aszt jöttem, hogy megtegyen bájos lényava keset.

— Eeres uram felémest, előtátoztá száját, míg kecséből kihalt a szél.

— Einte a fiatal német föllétek tartotta, de halgatott arról, s megmagyarázta neki, hogy egy fia-

vezmények érvényüket vesztik; beszüntetik tovább a menetrendi jegyeket s utóbb a bérletjegyeket is. A rendez menetjegyek alakja szintén megváltozik.

Kétségtelen, hogy ez az újítás nagy mértékben fogja szaporítani a személyforgalmat; mert az utazás, a más viszonyokhoz arányitva, messze olcsó lesz. A személyforgalomnak ez az okvetlenül bekövetkezendő szaporodása garantizóra az újítás sikerét financiális szempontból, ami természetesen főfontosságú kérdés; de ettől eltekintve, a miniszter különösen a közvetett eredményeket tartja szem előtt.

Különösen fel fogja lendíteni ez újítás az országban a kereskedelmet, mi által a főváros látogatottság dolgában rendkívül nagy nyert. Ezen kívül feltámad az utazási kedv, mi a közvéleményednek kétségkívül hatalmas tényezőjévé válik, s ha lassan lassan az ország különféle vastajai állósítottanak, az új rendszer az ország valamennyi vasutovonalán alkalmazható lesz; s a csekély egységes menetárak mellett az ország minden részéből nagy arányokban fog emelkedni a személyforgalom a közpönt felé.

A tervet egyelőre csak próbaképpen léptetik életbe a magy. kir. államvasutak összes vonalain s a ha bizonyos próba után az újítás sikerének bizonyul, az új rendszer, mely kezdeményezés lépés lesz, az egész világot vastaj személyforgalmát gyökeresen reformálni, állósítósnak fogják.

Növel még e nagyszerű reform fontosságát az a körülmény is, hogy e tekintetben Magyarország lesz a kezdeményező, s ha a próba sikerül, követni fogják e példát az egész világon, mi pedig usznak a dicsőségben, a kezdeményezés terét elker sejték.

Helyi és vidéki hírek.

— Hivatolatos látogatás. Dr. Réfay Gyula kertelő esperes, egyházmegyéi segéd tanfolyagoló a hét folyamán meglátogatta iskolánkat, s a tapasztaltak fölött elismerésnek adott kifejezést; s az alkalommal az elő lényagosított túllömettélén találván — feltelego hivni as iskolásköz figyelmét arra, hogy párhuzamos osztály felállítás és tanóról a körülményekhez képest mihamarabb gondokodjék.

— Az Ildi sorozás városunkban a hó 27 ik napján fog megtartani, melyre as 1867. és 1866-ik érvben született hadkötelesek vannak felhiva.

— Eltevezésben. As elmúlt hét elő napjai egyikén P. . . . . nevű föllibortokos a körös túró oldalán

tal ember, ki társadalmi állása mellől egy százszázas som bír, nem lehet veje Eeresnek, kinok milliója van. — Itálta bankhásonnál, melynek kőnyvva jó vagy egyuttal társ is volnék? — bátorodott aszerénya meggyesze Andria.

— As már egészen más volna! mondá erre ságyalva Eeres ur. — A firma legjobb as egész országban.

— Komolyan mondja ezt? — aszólt reménykedve Andria.

— No, igen, his személyei ellen kifogádom nincsen. Derék, kinok fiatal ember, s ha a bizonyíték állitása valóban jó, meggyan, ha lenyomnak tetetik. —

— Rogán, asonnel, állás' stalgója s Andria állitott.

— Ott pora millió főnökök sobjábolg van, s Főnök ur, én társ óltájunk lenni as talóben.

— Hija Andria barátom ahon pón kell, van százszáz forintja? Eres legelőbb is asztalig várt.

— De lass ha pól vessem Eeres ur lényavt — fakadt ki barátunk.

— Eeres ur lényavt? . . . . . As már más, egészen más. Úd derék ember, munkás, asorgalmis, s ha Eeres ur vaje lesz, pónát is has, as talóben, melyet mi asztán telöben kiterjesztétkint. Itt a kezem, as ceztre társam lesz.

— Másnap Andria a szőkefőrtű Miciai fölléngyava, ki most már nem könyvezett többé.

— Egy év múlva Andria a fővárosban már igen keresett ember volt, s az ítélet, melyet társam írt világrógt s sem Eeres ur sem a bankár nem bántak meg, hogy Andria új egységes módon kijelöltötte őket.

— Ma már már is felismertünk tartják.

Mit aszólt ehhez nyugodt aszó fog? Andria boldog lett Fortuna által s az ítélet, melyet társam írt meglöngya Fortuna! Moosyogon oly aszópa s virágodog, mint nyugodt moosyog most mikor a „Kus-Szent-Márton as Vidék" tárcáját átozvasza, s az' elbeszélőtelési le parányi későbbi. Pergrinus.

TARCSA.

Fortuna.

— Fortuna! — té bős istenasszony, kibez velem együtt oly sokan fordulnak; há főhánt kulcsó beleték mélyébe, hogy csak egy pillanatszerű boldogizást kérek; ki oly égyetlen osztagodot kegyelred, Rukh-schidra kacsalán, asztalpedig csak a ládát meggett van helyem, fordulj meg egyszer kérlek, a tükürrám le, erre a szőke balandára, ki epedve váróm . . . . . leszem . . . . . mikor könyörül meg aszved rajtam . . . . .

E gondolatok közt hájték félt nyugtóra . . . . . nyári estén Andria.

— Eleinte igen nyugtalanul asnyajodt, de később mély álomba merült.

— Álomban megjelölt előtte Fortuna istenszenny és asztalossas mosodt vajú res, mintegy igenben hájta meg előtte csillagó lejt.

— Ez as istenszenny pillanatszerű hátása alatt Andriának álomkőbe egy gondolata támadt, egy gondolat, mely erősen megásta egész valójában, hogy felbőrdült az.

— Félreledt . . . . . ellátogt ugyan Fortuna moosyával, de megmaradt a gondolat, mely álomban fogamodt, mely megágyab, mint egy aszira, mely folyton nagyobb lobbot vet.

— D-hi derék, nyugodt, szép óltaródom — ki as Andria, micsoda szertelenül vajú lebet, hogy oly elődelélen sorolavt?

— Szept hólyk, kívánásaga parancs előttöm, emondom tehát kegyelred, miszt búskodott oly nagyon as én Andria barátom.

— Andria isten áu volt és egyuttal első könyvvel egy nagy bukáltesében.

— Andria igen kiüdvélte magát a főnöke asz-

megye községe minden valószínűség szerint meg is fog fejezve állni.

Fürdő megalistása. Vigh István főbírófeljegyzésén jött beérkezett kérelmek felelősként, h. 19-én fogja megnyitni. Ajánjuk ezen jöhrü fordítását községünk figyelmébe.

— Spürjártir Herkules. Megjöttá Vársárhelyen egy kőmészes árszámla Herkules, ki versenyzőként megírta fel a város községét. A vásárhelyi bíróipari szankcionál egy érdemes legénytagja, Gácsér János meg írdőhöz vágta, mit egy tókot. Ezt a céprűgő művészes kifogásolták és ő bíróságnak hivatalos írtor Gácsér mondja, hogy: három a magyar! — Amde Herkules az egy taláto, hogy kettő is elég volt!

— Lóverseny B.-Csabán. A békésmegyeri gazdasági egyesület pörökben hétfőn (nyitott h. 10-én) B.-Csabán főversenyt rendez.

— A fogmárgatók fűtőgép ezüst lakadalmi. József főherceg és neje Klórid főhercegnősszony is a 12-én ülték meg alouthi kasidőnyokban ezüst lakadalmat. A család ünnep rendezésére a nagy laknyúknak, Margit főhercegnősszonyok is a szpon volt kézfogója Thurn Taxis herceggel. A főhercegi család örömeiben bizonyára az egész nemzet osztozik.

Hőök emléke. A kenyérszemel csaknem két és h. 30-án fogja megnyitni a főhercegnősszonyok.

— Derék életmódot. E h. 9-án több baltai hály ember egy dunai malom bekezdésén fűrésztört. Valami vizgázalásig folytán négyen östültek a Dunába ezek a már kettő voltak a fűrészek. A nagy az egész aza fűtő Aszilius helyét kormányos, Szentiványi Sándor, két társával a halálos veszedelmében fogóknak egy könnyű csónakon segítségére sietett és megmentette mindannyit. A bátor férfiak a parton Aszilius fűrésztől teljesen megjelöltek.

Földrendés. Bosenbál, a plevistábi történet állomárolt azt jelölték, hogy ott szerden júli 3-án 4 óra perokor ére, halálukasról földrendéget értenek. A földrendés három másodpercig tartott a irány nyugatfelé keletre hálózták.

— Nagy fürdő Amerikában. Staffordban (Kant.) borászati főgőrsé volt, mely a város hírséi teljesen szétrombolta és a földdel egyenlővé állította. H. Városi önkormányzat; az önkormányzatok a többi községet egy 118 fősok elefantagyar. A harcok külsője elrettentő, ha felőlük harci ruhájukat, melyben a német császári előt meg fognak jelenni. A díszletöltő áll egy nagy jelebről való, mely szeszesítél a h. kettővel, és egy nyakóvól, mit szatallak díszítettek. Vallukat és hátukat pánélésért kemény majombrók fődik. Közülben a cucus felé kihasználódó dírákat hoznak. A költőiség sok balfődi tárgyat hozott magával: fogycsapatok és nyakóvólaként. Csaknem úszólógó banánai és kevesebbet táplálkoznak.

— Borboly, mint próféta. A misztikachi helylat van a követsző Egyenlítőzet olvasható: „Polgárlakók a követsző esztergomi főgőrsé bennüként: mintis 18-án érte dör hoz, 19-én érte úgy, amilyent 1866 óta nem éltünk meg. Rajtuk áll, hogy községünk közreműködés áll a szociálisosság elhárítások. Szárműközők tárgyadombok hímosas áll, mi

ket május 18-án reggel 3 órakor, 19-án pedig, a mint a fűgőrséred 1 fok melege elyied, meg kell gyújtani, e szociálisosságból megemlékezők és jóle tetteket megváltatók. E sorok olvasásakor sokan fognak nevetni, máj. 19-én azonban mindenkinek elmegy a kedve a nevetésből. Máj. tisztaélettel Vích György, földrendés Fűgőrséred.

— Mennyire látszik az Eiffel-torony. Bar-sur-Aube egy lakosa, bizonyos Sallard, a város fölött emelkedő kőszatelliten négy méter magas helyről, messzeségével megfigyelte az Eiffel-tornyot. A hely társalgója fűrésztől szabvány kilométer a levegőn át; tehát körülbelül olyan messze van, mint Budapesttól Szabotca.

— Az amerikai nőképzésről. Egy utazásában a követszőket olvasnak: a fontos momentum, hogy a képzésük magasabb fokon áll, mint a férfiak. A leány iskolai kiképzését nagy buzgalommal, csaknem bizonyos előszeretettel mondják elő; nagyamam magasabb tanítást látszik, melyekben ének és tanítók követszők oktattak nyereket, vagy halálútok a fűk el van-

Ő CSÁZÁRI ÉS APSTOLI KIRÁLYI FELSÉGÉNEK
1888. évi november 4-én és 1889. évi január 25-én kelt legfelső elhatározása folytán
ezennel megindították a

XIV-İK MAGY. KIR. ÁLLAMSORSJÁTEK,

melynek tiszta jövedelme, meg pedig annak két-tizedrésze a magyar hírlapírók nyugdíj intézete javára, annak egy-egy tizedrésze pedig a gyakorlatlan állmíváltalok özvegyei és árva ifjúk elakintató alap, az ungvári közkórház, az országos nőiparegyesület, a háromszéki egyesület, az Erzsébet leánynevelő intézet, a csikszárdi közkórház, a rév-kormány protestáns nőegylet, a magyarországi központi „Fröbel” nőegylet és az eszéki jótékony nőegylet javára fog fordítani.

E sorsjáték összes, 8967 ben megállított nyereségével az alább következő játékterv szerint

160.000 forintra ragnak, és pedig:

1 főnyeresemény . . . . . 60,000 forint	100 nyer. egyenk. 50 forint, 50,000 forint
1 négyesemény 2,000	1200 nyer. 20 „ 24,000 „
2 nyer. egyenk. 1,000 forint, 2,000 „	2500 „ 5 „ 12,500 „
5 „ „ 500 „ 5,000 „	5000 „ 2 „ 10,000 „
10 „ „ 100 „ 5,000 „	

A hazuss visszavonhatatlanul 1889. évi június hó 27-én történik.

Egy sorsjáték ára 2 forint 0. ért. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók: a lottóigazgatóságnál Budapesten. (Pest, fővármház, felem.) hova a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő; valamennyi lotto-, ső és adóhivatallal; a legtöbb postahivatallal, a bécsi, Mercur-nd és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjáték-árló közegnél.

M. k. lottóigazgatóság.

Budapesten, 1889. évi május hó 1-én.

MÁRIASSY SÁNDOR,

ny. kir. példánygím. osztálytanácsos és lottóigazgató.

SÁNDOR FERENCZ KÖNYVNYOMDÁJA
KUN-SENT-MÁRTONBAN.

Elvállal minden, a

KÖNYVNYOMDÁSZAT

körébe vágó munkákat, egymint: díszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és eskütségi kártyák, zálesés meghívók és tánczrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok, árjegyzékek, cím-, asztal és névjegyek, gyzslapok, táblás kimutatások, időszaki és folyóiratok, hírlapok, művek, díszes kiviteli szalaganyozások, ipar- és kereskedelmi kövelevek, ügyvédi és irodai nyomtatványok, levelepírók és borítékok czégyomással, falragások stb. stb. — minden szin- és nagyságban, gyorsan, pontosan és a lehető legújantóssabb áron.

KUN-SENT-MÁRTON ÉS VIDÉKEI

czímű, helyi és a Tiszazug érdekeit képviselő vegyestartalmu hetiközlönyre előfizetések elfogadotnak, hirdetések felvételnek.